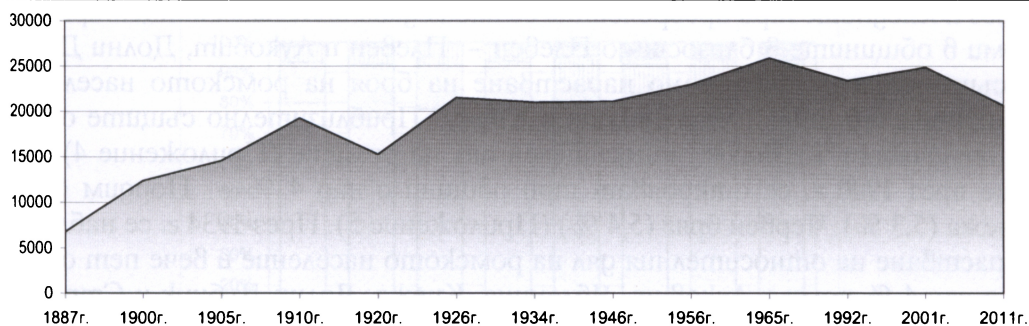

РОМИТЕ В СЕВЕРНА ЦЕНТРАЛНА БЪЛГАРИЯ

На четвърто място, след Североизточна, Южна Централна и Северозападна България, по брой на ромите в страната се отличава **Северна Централна България**, където до Втората световна война са концентрирани около 13-16 % от ромите в страната (фиг. 27). След 1946 г. се очертава ясна тенденция на намаляване на тази концентрация, която в края на разглеждания период (2011 г.) достига до 7 %.

Фиг. 36. Брой на ромското население

в Северна Централна България за периода 1887-2011 г.

Fig. 36. Number of Roma in North Central Bulgaria for the period 1887-2011

Подобно на останалите части на страната и тук (с малки изключения) се наблюдава непрекъснато нарастване на броя на ромското население – от 6315 г. през 1887 г. достига 20 669 г. през 2011 г. (фиг. 36). Относителният му дял през всичките години е по-нисък от средния за страната и заедно с Югозападна България се открояват като територии с най-нисък относителен дял (фиг. 29). До Втората световна война той рядко надхвърля 2 %, след което непрекъснато се увеличава и достига 2,8% през 2011 г. В сравнение с останалите части на страната се отличава с по-високи темпове на прираст през целия разглеждан период (фиг. 30).

Ако сравним данните за религиозния и езиков състав на ромите, се открояват някои особености. През 1934 и 1946 г. посочилите ромския език като майчин преобладават в околияте Никопол, Свищов, тези с български майчин език са отчетени предимно в околияте Луковит, Плевен и Тетевен, а с турски майчин език – единствено в околия Троян. С по-висок дял (наг 10 %) на „румънски роми“ са околияте Луковит, Ловеч, Никопол. Във всички околии повечето от ромите, говорещи ромски език, изповядват мюсюлманска религия, с изключение на Свищов и Тетевен, в които те